

Nəzakət
Məmmədli

Qarabağa bahar gəlir, İlahi

Sevincə bax bulaqların gözündə
Qəlbi gülür dərənin də düzün də
Şəhid qanı çiçəkləyir üzündə
Qarabağa bahar gəlir , İlahi

Ötən çağlar indi üzü bəridi
Gələn günlər ömrün təzə-təridi
Otuz illik yurd həsrəti əridi
Qarabağa bahar gəlir , İlahi

Dalğalanır arzuların bayrağı
Hər təbəssüm bir ümidin yarpağı
Zəfər ətri bürüyübdür torpağı
Qarabağa bahar gəlir , İlahi

Qulac-qulac açılıbdır qucaqlar
Əl eleyir sevinc dolu o çağlar
Alov-alov gülümsəyir ocaqlar
Qarabağa bahar gəlir ,İlahi

Zəmilərdə daraqlanır sünbülün
Ocağında ruhu gülür Bülbülün
Cıdır düzü indi xaribülbülün
Qarabağa bahar gəlir , İlahi

Ürəklərdə ümid naxış toxuyur
Əllər zəfər nəğməsini oxuyur
İndi vətən Şuşa ətri qoxuyur
Qarabağa bahar gəlir , İlahi

Gəlsin bahar, gülsün bahar elimdə
Xudayarın nəğməsi var çölümdə
Nəzakətəm, min alqış var dilimdə
Qarabağa bahar gəlir , İlahi

ANA HAQQI

Allah, dərğahına açılıb əlim,
Hər duam məktubdur sənin adına
Yaratmaq haqqını ərməğan etdin,
Məhəbbət qoxulu hər bir qadına.

Xəyala sığmayan ilahi eşqin,
Külli-kainata aynadır, Allah.
Analar bir az da sənə bənzəyir,
Bəlkə də bir adın anadır, Allah.

Sevgi bağçasıdır ana ürəyi,
Hər övlad nəfəsi çiçək ətridir.
Mələklər yanında mütəbər məqam,
Ana hörmətidir, ana xətridir.

Tanrı təbəssümü çiçəkləyibdir,
Hər gözəl ananın nurlu üzündə.
Ayağı altına cənnət döşənib,
Allahın ətri var "ana" sözündə.

Çiçək ətirlidir, gül qoxuludur
Hökmünlə dünyaya gələn balalar.
Bəzən könülmüzə kədər ələyir,
Sevgi bağçasında gülən balalar.

Allahım, nur dolu "ana" adını,
Könül dəftərinə nəqş eləmişən.
Anahq haqqını, sevgi payı tək,
Nə yaxşı, ömrümə bəxş eləmişən.

XƏZƏRİN PAYIZI

Qəlbimdə çağlayan duyğular kimi,
Bu payız günündə çırpınır Xəzər.
Ruhumdan ələnən söz qoxusunu,
Allah, bu dənizin sularına sər.

Sahilə can atan coşğun dalğalar,
Vüsala tələsən könüm kimidir.
Tufanlar içində boğulan qayıq,
Uzaqdan əl edən ölüm kimidir.

Sənli xatirələr üşüyür burda,
Yenə ürəyimi həsrət dağlayır,
Fənzin üzünə qərqlik hopub.
Dalğalar hönkürür, sular ağlayır.

Payız saçlarını sərrib dənizə.
Ayrılıq havası qoxuyur sular.
Yuvatək boşalan sahillər üçün,
Tənhalıq nəğməsi oxuyur sular.

VƏTƏNDİ BU

Torpaq deyil, Vətəndi bu,
Çınqıllı, daşı doğmadı.
Atamdan, babamdan qalıb,
Alın qırışı doğmadı.

Səssiz haraylar görünür,
Uca saraylar görünür.
Çox illər, aylar görünür,
Gözünün yaşı doğmadı.

Bir bax bu kasıb damına,
Həsrətdir bəxtin tamına.
Ögey baxma adamına,
Bu nadan, naşı doğmadı.

Könlünə Qarabağ düşüb,
Baxmaqdan gözə ağ düşüb.
Ümiddən yüz yarpaq düşüb,
Payızı, qışı da doğmadı.

Yaddaşına bir ox dəyib,
Qeyrətinə bir "yox" dəyib.
Əlhəd daşına çox dəyib,
qan axan başı doğmadı.